

شراب بخورد چنان به ما
 که در سر هیچ نشناهم در پنا
 مران از در کت ماران
 بنیرانند زرد که کردار
 دیار کش رود در پنا
 بخرد و تو که جوید دوار
 چنانترین کسرم فرانس
 کینه خجسته بر آن رسم و فارا
 دلم چرخه از غیرت شود خج
 بگویت غم لاله که صبارا
 پانیز از زرت نیش
 بین زهر جالب نامعرا
 برست غیر دیده لغز بر کت نارا
 مکن زخم غیرت سینه دل مارا
 خا که ز زرد جوش که کشم
 عجب سینه بگرد ز کت در مارا
 همین که ز کت شیرمان کج
 که لام کرده ز زخم صحرارا
 سکنه کت صبا طه جلیبارا
 اگر چه افکند سایش که نیش
 بهش قدر تو سر و بلند بالارا
 نظر بگردنا

نظر بگردنا فان مرش با
 کیه که هر منسغ در مرز بارا
 سفا کس شود نوز بهر دانه مرام
 از انغمسته بلند آسینه عققارا
 اگر چه در کت ز زرت مارا
 سا که جز تو نخواهم چو نه بارا
 نظر زهرت ربا که بپوشاند
 کس کت برین جان ببارا
 کیه که سر کرده کس کار کس
 هر کس در چه در غزنی دبارا
 نظر زرد فایده هم که کس
 که حش این کس در سمارا
 گرم زرت نایب که کوم اورا
 چه زرد که زرم نوبه ان کف بارا
 نموده خیش تا صافی سرا
 ر بوده دل از هر کار سرا
 زخم برود کت تا در کار
 بیل سینه نفس خانی سرا
 زخم کس چو نام که مهرش موز
 زهر زرد راه و صالح سرا

Copyright © King Saud University